

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

בפני: כב' השופטת פאני גילת כהן

תובעת פלונית
מיוצגת באמצעות עוה"ד איילת קריספל

נתבע פלוני

בענין הקטין:

פסק דין

מונחת לפניי תביעה להגדלת מזונות הקטין שבכותרת.

רקע כללי

1. התובעת (אשר תיקרא להלן גם: "האם") והנתבע (אשר יקרא להלן גם: "האב") נישאו זה לזה ביום
2. מנישואי הצדדים נולדו להם ארבעה ילדים מהם שלושה בגירים וקטין אחד נכון למועד הגשת התביעה - בנם ..., יליד ..., נער כבן 13 שנים כיום (להלן: "הקטין").
3. ביום 24.02.2010 ניתן ע"י בית הדין הרבני פסק דין במסגרתו אושר הסכם הגירושין שנחתם בידי הצדדים במסגרתו נקבע, בין היתר, כי משמורת הקטינים (אז שניים מתוך ארבעה ילדי הצדדים) תהא לתובעת, וכי הנתבע יישא במזונותיהם בסך 1,500 ₪ בחודש (להלן: "הסכם הגירושין").
4. עפ"י הנטען בתביעה, הגם שהצדדים התגרשו זה מזה, הם שבו לחיים משותפים עד לשנת 2015 עת יחסיהם נקלעו למשבר נוסף בעטיו הגישה התובעת תביעות למזונות הקטינים ולמשמורת וזמני השהות שלהם עם הנתבע.
- תביעות אלו התבררו בפני מותב אחר של בית משפט זה (כב' השופטת שהם דליות).
5. ביום 08.06.2016 הגיעו הצדדים להסכמות בסוגיית זמני השהות, אשר קיבלו תוקף של החלטה לפיהן זמני השהות של הקטינים עם האב יתקיימו אחת לשבוע בימי שני בשעות אחר הצהריים ובסוף שבוע אחת לחודש מיום שישי בתום לימודיהם במסגרת החינוך ועד שעה לאחר צאת השבת.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

עוד ובנוסף הושגה בין הצדדים באותו מועד ובמעמד הדיון הסכמה בעניין תביעת המזונות, שאף היא קיבלה תוקף של פסק דין, ולפיה הנתבע יישא בדמי מזונות הקטינים בהתאם להוראות הסכם הגירושין, שקיבל תוקף של פסק דין בבית הדין הרבני, דהיינו ישלם למזונות שני הקטינים (נכון לאותה עת) סך של 1,500 ₪ בחודש (500 ₪ עבור הבת ... ו- 1,000 ₪ עבור הבן ...), ובנוסף יישא במחצית מההוצאות הרפואיות החריגות ובמחצית מהוצאות החינוך באשר ידרשו ע"י מסגרות החינוך. כן נקבע כי דמי המזונות שנקבעו בהסכם הגירושין יוצמדו למדד המחירים לצרכן ויעודכנו מדי רבעון, כאשר מדד הבסיס הוא מדד חודש נובמבר 2009 ונקבע גם חיוב הנתבע במזונותיהם בתקופת השירות הצבאי הסדיר (להלן: "פסק הדין למזונות").

6. ביום 12.12.2017 הושגו הסכמות בין הצדדים גם בהליך המשמורת וזמני השהות אשר קיבלו תוקף של פסק דין במסגרתן נקבע, כי זמני השהות יתקיימו אחת לשבועיים בימי ב' בשעות אחה"צ (מתום הלימודים במסגרת החינוך ועד לשעה 19:30) ואחת לחודש בסוף שבוע בבית אמו של האב. עו"ס לסדרי דין הוסמכה להרחיב/ לשנות זמני השהות. כן נקבע, כי בגין כל הפרה של זמני השהות יחויב הצד המפר בסנקציה כספית בסך 500 ₪ (להלן: "פסק הדין בעניין זמני השהות").

7. ביום 21.10.2020 הוגשה ע"י האם התביעה שלפניי ובמסגרתה נטען, כי האב מפר ברגל גסה את הוראות פסק הדין; כי בסמוך למתן פסק הדין, עבר האב להתגורר ב.... עם בת זוגו, ניתק הקשר עם הקטין והתנער מכל חובותיו כלפיו; כי גם כאשר הוא שב להתגורר ב.... בחודש פברואר אשתקד הוא לא שינה התנהלותו ביחס לקטין; כי אין הוא נושא במזונות הקטין ו/או בפיצוי המוסכם שנקבע בגין הפרת זמני השהות. לפיכך עותרת האם להגדלת דמי מזונות הקטין כך שהאב יחויב בתוספת קבועה וגלובאלית לדמי המזונות בהינתן כי מלוא נטל גידול הקטין רובץ על כתפיה.

8. ישיבת קדם המשפט בהליך נקבעה ליום 26.04.2021.

9. הנתבע לא הגיש כתב הגנה ולא התייצב לדיון. בהינתן כי לא ניתן היה לקבוע שכתב התביעה וההזמנה לדיון הומצאו לידי כדן, התבקשה ב"כ התובעת לבצע מסירה חוזרת של כתב התביעה ופרוטוקול הדיון לידי הנתבע, עת הובהר, כי ככל שלא יוגש על ידו כתב הגנה תוך 60 יום, יינתן פסק דין על יסוד החומר המונח לפני ביהמ"ש.

10. ביום 11.07.2021 הגישה התובעת בקשה למתן פסק דין בהעדר הגנה שעה שבוצעה המצאה כדן לידי הנתבע ביום 28.04.2021 וחרף זאת, הוא לא הגיש כתב הגנה ו/או כל בקשה/הודעה אחרת מטעמו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

11. משמהתנהלותו עולה כי הנתבע משך ידו מן ההליך וחרף הוראות בית המשפט בחר שלא להביא גרסתו בפני בית המשפט, יש ליתן פסק דין בהליך.

דיון והכרעה

12. בתקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, נקבע לאמור: **"נתבע שלא הגיש כתב הגנה בתוך המועד שנקבע לכך או שכתב ההגנה נמחק, רשאי בית המשפט לדרוש מהתובע הוכחה מספקת של התביעה, מקצתה או כולה, או לתת פסק דין על יסוד כתב התביעה בלבד"**.

13. הנה כי כן, בהעדר כתב הגנה מטעם הנתבע, רשאי בית המשפט ליתן פסק דין בהליך, ברם אין הוא מחויב לקבל התביעה ככתבה וכלשונה, ורשאי הוא לדרוש מן התובעת להוכיח תביעתה.

14. במקרה דנא עותרת התובעת, כאמור, להגדלת דמי מזונות הקטין, באשר נקבעו בהסכמה בין הצדדים, שאושרה ע"י בית המשפט וקיבלה תוקף של פסק דין.

15. מושכלות יסוד הן, כי אין מקום לדון מחדש במחלוקות בין בעלי דין, אשר הוכרעו כבר על יסוד הסכמה ביניהם, אשר נבחנה ע"י בית המשפט וקיבלה תוקף של פסק דין, וזאת נוכח חשיבותו של עיקרון סופיות הדיון, כאחד מעקרונות היסוד בשיטתנו, על כל הכרוך בו ומשתמע ממנו. לפיכך נקבע בהלכה הפסוקה, כי בהעדר 'טעם מיוחד', לא יתקבלו טענותיהם של בעלי דין כנגד פסק הדין המעניק תוקף להסכם שבבסיס פסק הדין (ראו למשל: ע"א 601/88 **עזבון המנוח מיכאל רודה נ' שרייבר**, פ"ד מז(2) 441; ע"א 690/88 **רובין נ' רובין**, פ"ד מד(3) 459; ע"א 2495/95 **בן עילו נ' אטראש**, פ"ד נא(1) 577, בעמ' 593; ע"א 88/690 **רובין נ' רובין**, פ"ד מד(3) 459; רע"א 00/4976 **בית הפסנתר נ' דליה מור ואח'**, פ"ד נו(1) 577).

16. לצד זאת, כידוע, עת עסקינן בסוגיות הקשורות במזונות ובמשמורת קטינים, מעצם מהותן ומשהן מוסדרות באמצעות פסקי דין אשר ביצועם נמשך בעתיד ומתוך שכל עשויים הם להקים עילת תביעה נמשכת, הרי שלמרות עיקרון סופיות הדיון וחשיבותו, ככל שיתחולל שינוי מהותי בנסיבות ביחס למועד מתן פסק הדין, ניתן לשוב ולהידרש להן, על אף שפסק הדין הפך חלוט (ראו למשל: ע"א 363/81 **פייגה נ' פייגה**, פ"ד לו(3) 177/81 **גלעדי נ' גלעדי**, פ"ד לו(3) 179).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

17. עוד נקבע ע"י ההלכה הפסוקה, כי על הטוען לשינוי הנסיבות להוכיח שינוי נסיבות מהותי, אשר עליו להיות כזה שלא נצפה ולא ניתן היה לצפותו מראש בשעת החתימה על הסכם בעניינם של קטינים, ומטעם זה הנטל הרובץ על כתפיו הוא מוגבר.

18. יתר על כן, רק נסיבות היורדות לשורשו של פסק הדין הקודם, אשר יש בהן כדי להשפיע ממש על עצם החבות במזונות או כאלו הפוגעות או עלולות לפגוע בגובה החיוב או יורדות לשורשו של עניין זה, כאשר פגיעה זו היא עמוקה ומהותית אשר אין להתעלם ממנה – יהוו השינוי המהותי הדרוש כדי שבית המשפט ישוב, יבחן וישקול מחדש את שיעור המזונות. יוזכר, כי נטל ההוכחה רובץ על כתפו של מבקש השינוי.

19. ודוק, אין די בהוכחת השינוי כשלעצמו, אלא נדרשת הוכחת שינוי נסיבות מהותי שיצדיק התערבות בגובה דמי המזונות שנפסקו. שינוי מסוג זה ייעשה רק במקרים נדירים ובהתקיים שלושה תנאים מצטברים:

א. לא יהא זה צודק להותיר פסק הדין על כנו בעקבות השינוי המהותי;

ב. הצדדים הותירו מראש, במפורש או מכללא, פתח לשינוי גובה נסיבות;

ג. מבקש השינוי פעל בתום לב.

(ראו: 442/83 קס נ' קס, פ"ד לח(1)761).

20. צא ולמד, כי נקודת המוצא בעת הדיון בהליך לשינוי גובה דמי המזונות שנפסקו הוא המצב הנתון בעת שנפסקו והשוואתו למצב הנוכחי, ועל הטוען לשינוי החובה להוכיחם (ע"א 88/94 קטן נ' קטן, פ"ד מט(1)215).

21. על שום כך, אגב בירורה של תביעה לשינוי דמי מזונות במסגרתה נדרשת הוכחה של שינוי נסיבות מהותי, אין בודקים את צרכי הקטינים או את יכולותיהם הכלכליות של ההורים מבראשית, כי אם את השינוי בנסיבות בלבד.

22. לאחרונה אף נקבע ע"י בית המשפט העליון, כי למרות בואה לעולם של הלכת בע"מ 919/15 אשר כידוע חוללה שינוי בעניין החיוב במזונות קטינים שגילם בין 15-6 שנים, עדיין אין מקום להקל בדרישה להוכחת שינוי מהותי בנסיבות לשם דיון מחדש בסוגיית מזונות קטינים, אשר נדונה כבר והוכרעה, בין אם בהסכם בין ההורים ובין אם בתום הליך משפטי: "זאת ועוד, בהתאם לאותו קו – דעתי היא כי אין בהלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] כדי לשנות או להקל בדרישת השינוי המהותי בנסיבות הפרטניות, כפי שפורשה בפסיקה קודם שניתן פסק הדין בבע"מ 919/15 [פורסם בנבו]. יש להותיר את מבחן שינוי

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

1 הנסיבות המהותי על כנו לשם דיון מחודש בחיובי מזונות שנקבעו בפסקי דין חלוטים..."
2 (ראו: בע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני, פורסם במאגרים האלקטרוניים).

ומן הכלל אל הפרט

6 23. בנסיבות המקרה דנא שינוי הנסיבות הנטען ע"י התובעת הוא באי קיום זמני השהות
7 שנקבעו בהסכם בין הצדדים, כך שמלוא נטל גידולו של הקטין מוטל על כתפיה.

9 24. כפי שצוין לעיל, בענייננו אין המדובר בעתירה ראשונה לשינוי גובה דמי המזונות שנקבעו
10 בהסכם בין הצדדים, שאושר וקיבל תוקף של פסק דין (הן ע"י בית הדין הרבני והן ע"י בית
11 משפט זה). ודוק, דמי המזונות נקבעו במסגרת הסכם הגירושין שנחתם בידי הצדדים בשנת
12 2010 אשר מהמונח לפניי עולה, כי הוא שריר וקיים ומעולם לא בוטל.

14 25. כאמור, בשנת 2016 במסגרת הליכים משפטיים קודמים שנוהלו בין הצדדים בבית משפט
15 זה, בוצעו שינויים מספר בהוראות הסכם הגירושין בסוגיית מזונות הקטין, וליתר דיוק
16 השלמות, כך שהוסף חיוב של האב במחצית מהוצאות החינוך ומההוצאות הרפואיות
17 החריגות של הקטין ונקבע מנגנון של הצמדתם למדד המחירים לצרכן.

19 26. כעת עותרת התובעת לשינוי נוסף של דמי המזונות שנקבעו כך שיוסף להם סך של 1,000 ₪
20 בחודש בגין הפרה קבועה של זמני השהות ע"י הנתבע.

22 27. בנסיבות המקרה דנא נהיר, כי היעדרות לדרישת התובעת מרוקנת מתוכן כמעט לחלוטין
23 את עיקרון סופיות הדיון.

25 28. עוד יש ליתן הדעת לכך שניתן היה בהחלט לצפות מראש ההפרה של זמני השהות ע"י
26 הנתבע כנטען, ולראיה העובדה שבכתב התביעה אשר הוגש ע"י התובעת בשלהי שנת 2015
27 נטען על ידה, כי אין הנתבע מקפיד על קיום זמני השהות עם ילדיו ואינו שומר על רציפות
28 הקשר עמם (סעיף 12 לכתב התביעה בתמ"ש 65152-11-15). הנה כי כן, כבר אז ידעה
29 התובעת ידוע היטב, כי הנתבע אינו מקפיד על קיום זמני השהות, ולכן היה עליה לצפות
30 התרחיש לפיו הנתבע לא יעמוד בזמני השהות שנקבעו בין הצדדים.

32 29. לא זו בלבד שכאמור היה על התובעת לצפות זאת, מפסק הדין בעניין זמני השהות עולה,
33 כי היא צפתה זאת בפועל, ולכן נקבעה גם סנקציה כספית כנגד הפרת זמני השהות שנקבעו.
34 עצם הסכמה זו יש בה ללמד, כי חוסר העקביות מצד נתבע בקיום זמני השהות והפרתם על
35 ידו הייתה על הפרק תמיד וריחפה מעל פני ההליכים, וניתן ללמוד זאת גם מן ההתדיינות
36 הארוכה יחסית בין הצדדים בסוגיית זמני השהות.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

30. מובן, אפוא, כי לא ניתן לראות באי קיום זמני השהות ע"י האב שינוי נסיבות, וודאי לא מהותי, אשר יש בו להצדיק התערבות בהסכם בין הצדדים, שאושר וקיבל תוקף של פסק דין.

31. יוער, כי אין באמור משום מתן לגיטימציה חלילה להתנהלות הנתבע ובית המשפט אינו מקל ראש כלל עיקר בטענות התובעת בעניין הפרת זמני שהות על ידו.

32. זאת ועוד, במסגרת פסק הדין בעניין זמני השהות נקבעה, כאמור, סנקציה כספית בגין הפרתם. התובעת לא הסבירה מדוע אינה פועלת לאכיפת הוראה זו בהסכם ולגביית חיוב כספי זה שלטענתה יש להשית על הנתבע בגין הפרת זמני השהות. כל צוין על ידה במסגרת כתב התביעה הוא כי ההסדר שנקבע אינו מיושם היות שהנתבע מתנער גם מחובתו לשאת במזונות הקטין (סעיף 22 לכתב התביעה).

33. הנה כי כן, בפסק הדין בעניין זמני השהות ממילא ניתן לתובעת מענה בנוגע להתנהלות הנתבע, כנטען על ידה, ולא ברור מדוע אין היא פועלת בהליך המתאים להוצאתו מן הכוח אל הפועל. גם אם ישנה מניעה אובייקטיבית לאכיפת הסנקציה הכספית (דבר שלא נטען ולא הוכח במסגרת ההליך דנא), הרי שאין זה ההליך המתאים לאכיפתה, ואין צורך להכביר מילים בעניין.

34. בנוסף לכל האמור לעיל יובהר, כי בנסיבות המקרה דנא ממילא זמני השהות שנקבעו בפסק הדין אינם נרחבים, כי אם מינימאליים, ולכן נהיר, כי אין בהפרתם כדי לגרום חסרון כיס של ממש. לפיכך, גם אין לראות בשינוי הנטען כתוצאה מהפרתם שינוי נסיבות מהותי.

35. ודוק, במועד מתן פסק הדין למזונות הקטין נקבע, כי זמני השהות יתקיימו אחת לשבוע למשך מס' שעות בודדות בשעות אחה"צ ובסוף שבוע אחת לחודש. בפסק הדין שניתן בעניין זמני השהות הם צומצמו אף יותר, בהסכמה, והועמדו על אחת לשבועיים באמצע השבוע למשך מס' שעות תוך הותרת ההסדר בעניין סופי השבוע על כנו (אחת לחודש). לפיכך, ממילא גם עפ"י זמני השהות שנקבעו במקביל לפסק הדין שניתן בעניין מזונות הקטין, אין המדובר בשינוי נסיבות מהותי כנדרש עפ"י דין לשם קבלת התביעה והגדלת דמי המזונות שנפסקו אלא בשינוי מינורי (שאין בו כדי להעמיס הוצאות משמעותיות על האם), אשר אינו מקים, כאמור, עילה להתערבות בגובה דמי המזונות שנפסקו. כאמור, צמצום זמני השהות נעשה בהסכמה ותוך שהוספה סנקציה בגין הפרתם, אשר האם נמנעת, כאמור, מלאכוף.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 20-10-40597 פלונית נ' פלוני

36. למען הסר ספק יובהר שוב, כי אין בקביעות דלעיל כדי ליתן גושפנקא או לגיטימציה, חלילה, להתנהלות הנתבע או לעודדה, הן בכל הנוגע לקיום (וליתר דיוק אי קיום) פסקי הדין שניתנו בעניינו של הקטין והן בכל הנוגע להליך דנא, עת הוא בחר, כאמור, למשוך ידיו ממנו.

37. לצד זאת, כאמור, לא מצאתי שיש ליתן הסעד המבוקש במסגרת הליך זה. דלתות בית המשפט אינן בבחינת דלתות מסתובבות, ומשהליכים נדונו והוכרעו, ככלל יש לראות בכך סוף פסוק.

38. נהיר, כי אין בהכרעה זו כדי לחסום בפני האם הדרך לנקוט בהליך המתאים לשם מימוש או אכיפת הסנקציה בגין הפרת זמני השהות באשר נקבעה בפסק הדין.

39. לפיכך התביעה נדחית בזאת.

40. שעה שהתובעת מיוצגת על ידי הלשכה לסיוע משפטי והנתבע לא הגיש כתב הגנה ואף לא התייצב לדיון, איני מורה על חיוב בהוצאות.

41. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים נוספים.

42. בכך תם הדיון בהליך והמזכירות תסגור התיק.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

פאני גילת כהן, שופטת